

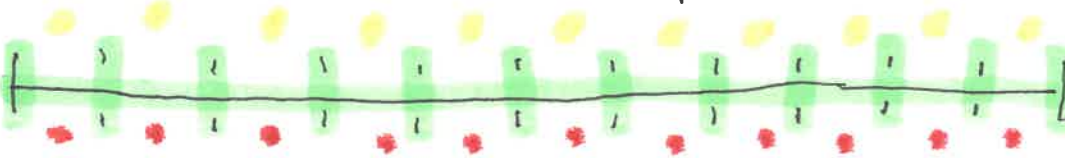
**Luci i
EL CASTELL
DE LA MÀGIA
DEL
NADAL**

Hi havia una vegada, fa molt de temps, en un dia d'hivern al cim d'una muntanya molt alta, on es troba una xicoteta cabanya de pedra i justa, tant xicoteta que apenas cabia una família.

Aquesta cada any, traia la mateixa caixa de decoracions polsoses i velles on sempre hi havia les mateixes llums i boles de l'arbre. Entre elles hi havia una llumeneta que es deia Luci. Luci era diferent a la resta perquè mai bullava. Un dia es va gortar de ser diferent, agafà un escaradentz i una tovallota i s'en va anar per no tornar. Li costà eixir de la cabanya però ho va aconseguir.

Mentre baixava la gran muntanya, a la llumania va oïre un esclat enllumenador. Luci es va alegrar molt, així per anar més ràpid es va construir un minitrineu amb branques i fulles de pi.

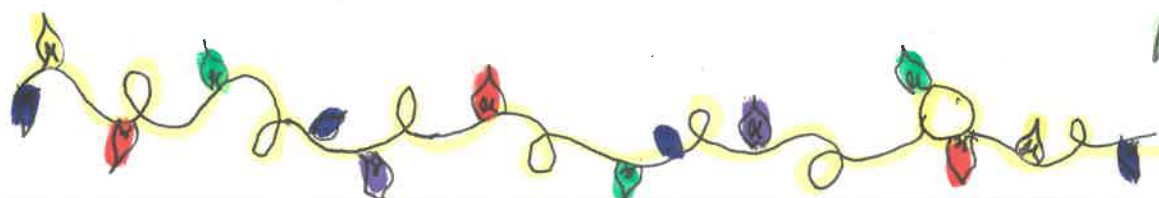

Luci va baixar la muntanya
rapidíssim. Tan ràpid que se la
duia el vent. Quan arribà a
l'esplanada es va ficar molt feliç,
perquè cada vegada que avançava,
veia l'esplendor de més prop,
però encara no reconeixia el que
era. Així que va continuar amb
el seu camí. Al cap d'un temps
arribà al bosc que estava enfront
de l'esclat enllumenador. De sobte,
Luci per fi va aconseguir distingir
què era, era un castell ple de
llum, música, colors i...

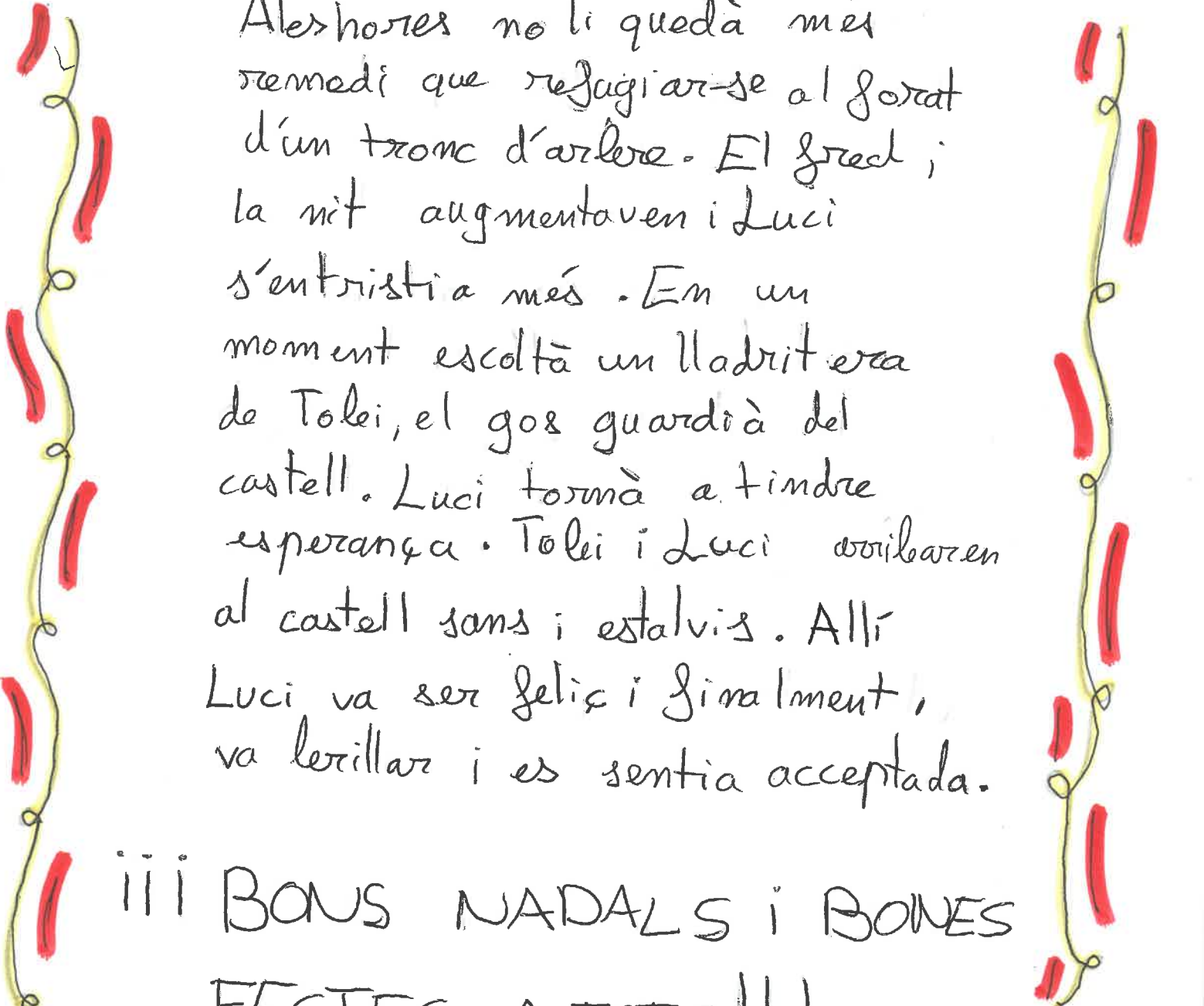
¡DIVER SIO'!

Luci estava encantada i molt
il·lusionada per arribar. A mig
camí, es va perdre, no sabia per
on anar ni, on anar. De seguida,
la il·lusió de Luci va desaparèixer.

Aleshores no li quedà més remedi que refugiar-se al forat d'un tronc d'arbre. El fred i la nit augmentaven i Luci s'entristia més. En un moment escoltà un lladrit era de Tolei, el gos guardià del castell. Luci tornà a tindre esperança. Tolei i Luci arribaren al castell sans i estalvis. Allí Luci va ser feliç i finalment, va brillar i es sentia acceptada.

!!! BONS NADALS I BONES
FESTES A TOTS!!!

